RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 21v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26344
Copyright: Admont, Benediktinerstift

arabica. Vnde ⁊ hoc te cedere oportet. qa te
perat ut mutetur iaq mutendus fuerat. qm
mullo ablatu erat sceptru de uda. dicerat enim
pat iacob in benedictione iude. Nauferet sceptru
de uda q dux de femoribus eius donec veniat qui
mittendus est. Sed iam redeamus ad cepta similitudinis
demonstratione. Nam suis sibi benevolentia non dei cor
du tuosam facit et potest iam inquiras cur dis fide
ta diu sterilem esse permiserit q interim lege admiserit
secdm similitudinem sterilitatis sane. ppter quam pat
abrahae dancilla ingressus est dna dicunt. Nam
illud magis mirandum est in qlam fidem dei qd tan
de fecit sic permisit. ut tantus malus offensus
abipsis qrum patib, pmiserat. Ivdt. Iam dei
la similitudine satis ducta est. quid in de ampli
us dicere habes. Xpiani. Scio qa iam diu
audire ut sustines q uereo ne diu cupio sub
leuare uelam mutus moriatur uidea sclarita
te eius effugias sic fugiebat pat tu cum uiderent
splendida facie eius nudum uelata q timebant ppe
us accedere. tota ista similitudine uolo apire usq;
ad illud. ecce ancilla q filium eius non erit heres
filius ancille cum filio meo ysaac. Illa uidelicet an
cilla cepisse se uidens desperat dnam suam. qlter
pqua subtraui occasione carnalis mutidum
ut cepnuerit q pene obliuium daret iustitiam
fidei putans se iustificari posse ex operib; legis
unde q tu cum superiuste interrogare pgd abrahae
iustificatus fuerit dicere nescisti. usq; adeo ppter an
cilla legem negleristi dnam fide iustitie ut ne
satis unquam fuisse illa meminisses nisi impegis
set sententiam inrefragabile q uera credidit ab
ram do q repuratum est.